

УДК 342.1

DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2022.06.35>

**ОКРЕМІ ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ОРГАНАМИ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В ЯКОСТІ ДОКАЗІВ
В СПРАВІ ПРО АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ,
ОТРИМАНИХ ПІД ЧАС ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНІЧНИХ ПРИЛАДІВ ТА
СПЕЦІАЛЬНИХ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ**

Гецько М.М.

*кандидат юридичних наук, доцент
кафедри кримінального права та процесу
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»*

Ступник Я.В.

*кандидат юридичних наук,
завідувач кафедри кримінального права та процесу,
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»*

Гецько М.М., Ступник Я.В. Окремі проблемні аспекти використання органами національної поліції в якості доказів в справі про адміністративне правопорушення результатів, отриманих під час застосування технічних приладів та спеціальних технічних засобів.

Автори відзначають, актуальність статті полягає в тому, що результати які отримані поліцією в процесі застосування нею технічних засобів та спеціальних технічних приладів в ході виконання покладених на неї завдань та здійснення повноважень, визначених законом, зокрема, під час проведення заходів забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення, можуть бути використані як докази під час розгляду справи про адміністративне правопорушення та з'ясування питання про винуватість чи невинуватість особи яка притягується до адміністративної відповідальності. Доводиться, що дотримання поліцейським належної нормативно-правової регламентація використання технічних засобів та спеціальних технічних приладів під час проведення заходів забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення є однією з визначальних умов ефективності профілактики та протидії правопорушенням. Проаналізовано чинне національне законодавство, на основі якого здійснюється нормативно-правова регламентація використання поліцейськими технічних засобів та спеціальних технічних приладів під час проведення заходів забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення та правозастосовна практика. Запропоновано певні шляхи вдосконалення діяльності поліцейських у сфе-

рі застосування нею технічних засобів та спеціальних технічних приладів, зокрема, в ході проведення заходів забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення, та використання їх результатів в якості доказів, що відповідали б критеріям передбачених законодавством під час розгляду справи про адміністративне правопорушення. Саме тому метою статті є: підкреслення того, що застосування поліцейськими технічних засобів та спеціальних технічних приладів під час проведення заходів забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення та використання їх результатів в якості доказів, має ґрунтуватись на суворому дотриманні нормативно-правових процедур, що регламентують використання таких засобів та приладів.

У результаті аналізу зазначених наукових доктрин і норм чинного законодавства України автори приходять до висновку, що не дотримання поліцейськими нормативно-правових процедур, що регламентують використання таких технічних засобів та спеціальних технічних приладів в ході виконання покладених на неї завдань та здійснення повноважень, призводить до визнання здобутих за їх допомогою результатів фіксації правопорушення недопустимим доказом в справі про адміністративне правопорушення, оскільки в ч.3 ст.62 Конституції України чітко зазначено, що обвинувачення не може ґрунтуватись на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Ключові слова: поліція, застосування технічних засобів та спеціальних технічних приладів, проведення заходів забезпечення про-

вадження в справах про адміністративні правопорушення, докази, розгляд справи про адміністративне правопорушення, з'ясування питання про винуватість чи невинуватість особи.

Getsko M.M., Stupnyk Y.V. Separate problematic aspects of the use of the results obtained during the use of technical devices and special technical means by the national police as evidence in the case of an administrative offense.

The authors note that the relevance of the article lies in the fact that the results obtained by the police in the process of its use of technical means and special technical devices in the course of performing the tasks assigned to it and exercising the powers defined by law, in particular, during the implementation of measures to ensure the proceedings in administrative cases offences, can be used as evidence during the consideration of a case on an administrative offense and clarifying the issue of guilt or innocence of a person who is brought to administrative responsibility. It is proven that compliance by the police with the appropriate regulatory and legal regulations for the use of technical means and special technical devices during measures to ensure proceedings in cases of administrative offenses is one of the determining conditions for the effectiveness of prevention and countermeasures against offenses. The current national legislation is analyzed, on the basis of which the normative legal regulation of the use of technical means and special technical devices by police officers during the implementation of measures to ensure proceedings in cases of administrative offenses and law enforcement practice is carried out. Certain ways of improving the activities of police officers in the field of their use of technical means and special technical devices are proposed, in particular, during the implementation of measures to ensure proceedings in cases of administrative offenses, and the use of their results as evidence that would meet the criteria provided by legislation during the consideration of a case of administrative offence. That is why the purpose of the article is: to emphasize that the use of technical means and special technical devices by the police during the implementation of measures to ensure the proceedings in cases of administrative offenses and the use of their results as evidence must be based on strict compliance with the regulatory and legal procedures that regulate the use such tools and devices.

As a result of the analysis of the specified scientific doctrines and norms of the current legislation of Ukraine, the authors come to the conclusion that non-compliance by the police with regulatory and legal procedures regulating the

use of such technical means and special technical devices in the course of performing the tasks assigned to it and exercising the powers leads to the recognition of the acquired with their help, the results of fixing the offense are inadmissible evidence in the case of an administrative offense, since part 3 of Article 62 of the Constitution of Ukraine clearly states that the accusation cannot be based on evidence obtained illegally, as well as on assumptions. All doubts regarding the proven guilt of a person are interpreted in his favor.

Key words: police, use of technical means and special technical devices, implementation of measures to ensure proceedings in cases of administrative offenses, evidence, consideration of a case of an administrative offense, clarification of the question of a person's guilt or innocence.

Постановка проблеми. Актуальність статті полягає в тому, що результати які отримані поліцією в процесі застосування нею технічних засобів та спеціальних технічних приладів в ході виконання покладених на неї завдань та здійснення повноважень, визначених законом, зокрема, під час проведення заходів забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення, можуть бути використані як докази під час розгляду справи про адміністративне правопорушення та з'ясування питання про винуватість чи невинуватість особи яка притягується до адміністративної відповідальності. Доводиться, що дотримання поліцейським належної нормативно-правової регламентація використання технічних засобів та спеціальних технічних приладів під час проведення заходів забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення є однією з визначальних умов ефективності профілактики та протидії правопорушенням. Проаналізовано чинне національне законодавство, на основі якого здійснюється нормативно-правова регламентація використання поліцейськими технічних засобів та спеціальних технічних приладів під час проведення заходів забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення та правозастосовна практика. Запропоновано певні шляхи вдосконалення діяльності поліцейських у сфері застосування нею технічних засобів та спеціальних технічних приладів, зокрема, в ході проведення заходів забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення, та використання їх результатів в якості доказів, що відповідали б критеріям передбачених законодавством під час розгляду справи про адміністративне правопорушення.

Саме тому метою статті є: підкреслення того, що застосування поліцейськими технічних засобів та спеціальних технічних приладів

під час проведення заходів забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення та використання їх результатів в якості доказів, має ґрунтуватись на суворому дотриманні нормативно-правових процедур, що регламентують використання таких засобів та приладів.

Виклад основного матеріалу. Правові підстави для використання поліцейськими технічних засобів та спеціальних технічних приладів під час проведення заходів забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення містяться у таких нормативно-правових актах: КУпАП зокрема статті 266 [1]. Також у статтях 31 та 40 Закону України Про національну поліцію [2]. Інструкції із застосування органами та підрозділами поліції технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, що затверджена Наказом МВС України № 1026 від 18.12.2018 та зареєстрована в Міністерстві юстиції України 11 січня 2019 р. за № 28/32999 [3]. Наказ Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства охорони здоров'я України № 1452/735 від 09.11.2015 року про затвердження Інструкції про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції [4].

Окремо хочемо зупинитись на портативному відеореєстраторі, що застосовується поліцейськими в ході виконання покладених на неї завдань та здійснення повноважень. З цього приводу автори методичних матеріалів для працівників підрозділів поліції, проаналізувавши певний закордонний досвід у цій сфері, сформулювали ряд вимог до сучасних і перспективних засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, що застосовуються поліцейськими. Так, ці спеціалісти акцентують, що персональний відеореєстратор є важливим елементом діяльності патрульного поліцейського. Використання нагрудних відеокамер (персональних відеореєстраторів) є превентивним поліцейським заходом та одним з елементів, що дозволяє продемонструвати чесність, відкритість і антикорупційну спрямованість діяльності патрульної поліції. Крім того відеореєстратор виконує профілактичну функцію. Його наявність стримує громадян (за винятком особливо зухвалих і цілком неадекватних осіб) від учинення деяких протиправних дій. Ведення відеозапису працює як психологічний стримуючий фактор відносно більшості правопорушників. Відеореєстратор є засобом об'єктивного контролю за місцем подій, відеозапис з місця події – це рівною мірою контроль дій патрульного та документальне

підтвердження правомірності його вимог і вжитих заходів. [5, с. 6]

Разом з тим, дослідники підкреслюють, що метою використання персональних відеореєстраторів працівниками патрульної поліції є: підвищення відповідальності працівників патрульної поліції під час виконання службових обов'язків; підвищення рівня довіри суспільства до працівників патрульної поліції; підвищення рівня захисту прав і свобод людини та громадянина; попередження випадків невинуватого застосування фізичної сили, спеціальних засобів і вогнепальної зброї працівниками патрульної поліції та/або щодо працівників патрульної поліції; забезпечення об'єктивного розгляду справ уповноваженими органами шляхом створення додаткових належних доказів; підвищення відкритості патрульної поліції; забезпечення об'єктивного розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність працівників патрульної поліції, зменшення кількості безпідставних скарг; запобігання конфліктним ситуаціям [5, с. 6-7].

Разом з тим, О. Когут, В. Миронюк та інші, які вважають, що превентивні заходи мають адміністративно-попереджувальний характер або належить до заходів припинення загального призначення. В діяльності поліції вони застосовуються переважно з метою попередження та недопущення вчинення громадянами правопорушень, а поліцейські заходи другої групи (примусові) застосовуються з метою припинення правопорушень, подолання спротиву правопорушника, його затримання, захисту від нападу тощо [6, с. 103; 15; 7, с. 250-251].

У свою чергу, Е. Безсмертний відмічає, що адміністративно-запобіжні заходи не пов'язані з учиненням правопорушень, вони їх відвертають. У цьому розумінні, як влучно зазначалось у публікації, вони передують застосуванню заходів примусу, спрямованих уже проти винних осіб у вчиненні певних порушень. Попри превентивний характер, вони мають специфічну ознаку, яка виражається в тому, що їхнє здійснення все одно відбувається у примусовому порядку шляхом одноособового здійснення повноважень уповноваженим органом. Це вкотре доводить їхній прямиий зв'язок із заходами адміністративного примусу [8, с. 79].

Водночас, особливостями адміністративно-запобіжних заходів є те, що вони застосовуються за умови відсутності протиправного діяння із метою попередження і виявлення протиправних діянь, забезпечення громадського порядку і громадської безпеки, а також попередження надзвичайних ситуацій [9, с. 87].

При цьому, застосовуючи превентивні поліцейські заходи, поліцейські створюють необхідні умови для виховання особи в дусі неухильного додержання норм законів, вияв-

лення і припинення різних правопорушень, відвертають можливі посягання на інтереси суспільства та держави, які охороняються правом. Превентивні поліцейські заходи передбачають у встановлених законом випадках застосування обмежень певних прав і свобод до людей та організацій, і в цьому проявляється їхній примусовий характер, хоча правопорушення водночас відсутні. Тобто ці заходи мають чітку профілактичну спрямованість, орієнтуються на захист інтересів публічної безпеки та порядку, на недопущення вчинення правопорушень [10, с. 65].

У діючому законодавстві зазначено, що поліцейський захід – це дія або комплекс дій превентивного або примусового характеру, що обмежує певні права і свободи людини та застосовується поліцейськими відповідно до закону для забезпечення виконання покладених на поліцію повноважень. Поліцейський захід застосовується виключно для виконання повноважень поліції (ст. 29) [2]. Такі заходи можуть обмежувати права та свободи людини, а тому мають реалізовуватися у визначеному законом порядку, до того ж «...обраний поліцейський захід має бути законним, необхідним, пропорційним та ефективним» [2].

До критеріїв, яким має відповідати застосований поліцейський захід, слід віднести: 1) має бути законним, тобто визначеним законом. Таке положення безпосередньо впливає з ч. 2 ст. 6 та ч. 2 ст. 19 Конституції України. Таким чином, їх застосування всупереч закону так чи інакше може порушити права та інтереси інших осіб, що може зумовити настання певних негативних наслідків; 2) має бути необхідним – якщо виконання повноважень поліції неможливо застосувати інший поліцейський захід або його застосування було неефективним, а також якщо такий захід заподіє найменшу шкоду як адресату заходу, так і іншим особам; 3) має бути пропорційним – якщо шкода, заподіяна охоронюваним законом правам і свободам людини або інтересам суспільства не перевищує блага, для захисту якого він застосований, або створеної загрози заподіяння шкоди; 4) має бути ефективним – якщо його застосування забезпечує виконання повноважень поліції [2].

Так, у пункті 5 Розділу II Інструкції з застосування органами та підрозділами поліції технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, засобів фото- і кінозйомки, відеозапису [3], вказано, що включення портативного відеореєстратора відбувається з моменту початку виконання службових обов'язків та/або спеціальної поліцейської операції, а відеозйомка ведеться безперервно до її завершення, крім випадків, пов'язаних з виникненням у поліцейського осо-

бистого приватного становища (відвідування вбиральні, перерви для приймання їжі тощо). У процесі включення портативного відеореєстратора поліцейський переконається в точності встановлених на пристрої дати та часу. Тобто декілька записів, фрагментів, а не о дин безперервний запис як це передбачено Інструкцією є порушенням. Відтак якщо такі відеозаписи суперечать вищевказаній Інструкції, то вони мають упереджений характер та порушують презумпцію невинуватості.

На цьому неодноразово також наголошують судові інстанції. Так, до прикладу Коломийський міськрайонний суд Івано-Франківської області у справі № 346/3940/21 відзначив, що якщо із відеозапису з нагрудної камери працівників патрульної поліції, що здійснюють оформлення адміністративного правопорушення, вбачається, що він є не безперервним та постійно переривається, то його не можна вважати належним та допустимим доказом по справі [11].

Зазначене кореспондує із позицією, викладеною в постанові Верховного Суду від 18.07.2019 по справі № 216/5226/16-а [12].

Також згідно вимог закону «Про Національну поліцію» а саме положення ст.31 Закону [2], застосування технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, засобів фото- і кінозйомки, відеозапису застосовуються для превентивних заходів. Втім під час проведення превентивних поліцейських заходів (в тому числі застосування технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису) поліція зобов'язана повідомити особі про причини застосування до неї превентивних заходів, а також довести до її відома нормативно-правові акти, на підставі яких застосовуються такі заходи.

Тобто, перед тим як посилатись на вищевказані відеозаписи як належний та достовірний доказ необхідно щоб особа відносно якої буде здійснюватись відеозапис була повідомлена працівники поліції про причини застосування такого відеозапису, а також доведення до відома нормативно-правових актів, на підставі яких застосовуються такий відеозапис. Крім того необхідно, щоб на відеозаписі була зафіксована не тільки усна відмова (не згода) з результатами огляду чи відмови від проведення такого, але і в тому чи має бути зафіксовано письмова незгода особи з результатами використання спеціального технічного засобу, а якщо ні то з якої причини він відсутній, якщо запис з огляду на вищевказану Інструкцію повинен проводитись безперервно до її завершення.

Відповідно до даних Державного реєстру медичної техніки та виробів медичного призначення, розміщеного на офіційному сайті Мініс-

терства охорони здоров'я України [13] технічні пристрої газоаналізатори для проведення огляду на стан сп'яніння («Drager Alcotest –6810») мають бути внесені в перелік спеціальних технічних засобів, дозволених для використання на території України. Для цього щоб такий прилад мав відповідне свідоцтво яке затверджується Наказом Держлікслужби України у відповідності до «Про державну реєстрацію медичних виробів». При цьому, свідоцтво про державну реєстрацію щодо приладу електродіагностичного - газоаналізатора має бути дійсне на території України. (згідно Наказу МОЗ від 10.02.2010 року N 95).

У разі якщо огляд на стан алкогольного сп'яніння було проведено працівником поліції за допомогою спеціального технічного засобу який, з наведених вище підстав, фактично не був дозволений до застосування МОЗ та Держспоживстандартом, то такі результати є недопустимими тобто незаконними.

Слушною з даного приводу є думка В. Пчеліна, який проаналізувавши нормативно-правові акти (ст. 266 Кодексу України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р.; п. 2.5 Правил дорожнього руху, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306; п. 3 Порядку направлення водіїв транспортних засобів для проведення огляду з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, і проведення такого огляду, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2008 р. № 1103; Інструкцію про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, затвердженою спільним наказом Міністерства внутрішніх справ України та Міністерства охорони здоров'я України від 9 листопада 2015 р. № 1452/735; Інструкцію з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі, затвердженій наказом Міністерства внутрішніх справ України від 7 листопада 2015 р. № 1395), зауважує, що комплексний аналіз вищенаведених нормативно-правових актів, свідчить про те, що у їхніх положеннях відсутня будь-яка конкретика щодо того, які саме спеціальні технічні засоби мають використовувати поліцейські з метою огляду водія на стан алкогольного сп'яніння. Фактично в усіх них вказується на те, що застосування поліцейськими таких технічних засобів повинно бути дозволено Міністерством охоро-

ни здоров'я України (далі – МОЗ) і Державним комітетом України з питань технічного регулювання та споживчої політики (далі – Держспоживстандарт) [14, с. 194]. Крім того в контексті наведеного, слід також зазначити, що останній із названих центральних органів виконавчої влади було ліквідовано під час адміністративної реформи у 2011 р. [15].

Таким чином, чинне національне законодавство не містить ані переліку спеціальних технічних засобів, які уповноважені використовувати поліцейські для огляду особи на стан сп'яніння, ані чітких критеріїв до таких засобів. Усе це породжує численні правові спори, оскарження як рішень самих поліцейських, так і судових рішень щодо притягнення особи до адміністративної відповідальності за скоєння одного з найнебезпечніших адміністративних правопорушень. [14, с. 195].

Так, наприклад, у постанові Київського апеляційного суду у справі № 759/21201/19 (провадження № 33/824/913/2020) було вказано, що відповідно до Державного реєстру медичної техніки та виробів медичного призначення газоаналізатор «Drager Alcotest 6810» не містить оцінки відповідності та державної реєстрації. Відповідно до наказу Міністерства охорони здоров'я України від 10 лютого 2010 р. № 95 строк дії свідоцтва приладу «Drager Alcotest 6810» про державну реєстрацію № 7261/2007 від 10 лютого 2010 р. вичерпаний 10 лютого 2015 р. На підставі чого суд дійшов висновку, що огляд водія на стан алкогольного сп'яніння проводився за допомогою технічного приладу марки «Drager Alcotest 6810», який не належить до числа дозволених для застосування газоаналізаторів на території України. З урахуванням викладеного огляд водія за допомогою технічного приладу марки «Drager Alcotest 6810» проведений із порушенням вимог законодавства, у зв'язку із чим результати проведеного огляду не могли бути використані судом як беззаперечний доказ вини водія у вчиненні адміністративного правопорушення [16]. У постанові Бориспільського міськрайонного суду Київської області у справі № 404/2267/18 (провадження № 3/359/1684/2018) вказано, що спеціальний технічний засіб «Алкофор № 307», яким проводилось визначення стану алкогольного сп'яніння, не зареєстрований в установленому законом порядку, а тому отримані результати (докази) унаслідок його використання до особи є неналежними та недопустимими, оскільки відомості про перебування останнього у стані алкогольного сп'яніння отримані з використанням спеціального технічного засобу, що не передбачений жодним нормативним актом та не зареєстрований у відповідному реєстрі, отже, щодо правильності результатів якого наявні

істотні сумніви [17]. У постанові апеляційного суду Одеської області у справі № 520/5569/18 (провадження № 33/785/963/18) вказується, що показники газоаналізатора "Drager Alcotest 6810" не можуть уважатися допустимим доказом, що відповідно позбавляє суд можливості посылатись на вказаний доказ на підтвердження вини особи у вчиненні правопорушення. Водночас звертається увага на те, що Інструкцією з експлуатації газоаналізатора "Alcotest 6810" визначено, що умовою правильної роботи приладу є суворе дотримання вимог, що наведені в розділі «Інтервали технічного обслуговування». Розділом «Інтервали технічного обслуговування» передбачені інтервали технічного обслуговування приладу – перевірка калібровки, яка має проводитися кожні шість місяців, що суперечить чинному національному законодавству [18].

Водночас, згідно ДСТУ EN 15964: 2018 [19] пристрої для тестування алкоголю у видихуваному повітрі використовують мундштуки для відбору проб дихання. Пунктом 3.11 стандарту визначено, що мундштук - це гігієнічно упакована частина, призначена для одноразового використання, яку приєднують до приладу для подачі проби повітря, що видихається повітря і виявлення алкоголю в повітрі, що видихається, кого перевіряють. Мундштук використовують, щоб запобігти змішування проби повітря, що видихається з навколишнім повітрям і розведення концентрації алкоголю. При цьому слід зазначити, що відповідно до приписів п. 5.2 стандарту пристрій повинен унеможливити вдихання забрудненого повітря від попередніх користувачів. Мундштук призначений тільки для одноразового використання. Повинна бути забезпечена можливість брати ці мундштуки, не торкаючись частини, яка буде і була в контакті з губами, кого перевіряють. Мундштуки повинні бути в індивідуальній герметичній упаковці, яку можна легко відкрити. Також при експлуатації газоаналізаторів повинні використовуватися оригінальні мундштуки, що мають відповідний сертифікат якості від виробника через уповноваженого представника. Використання вживаних мундштуків і, так званих аналогів або замінників оригінальних мундштуків, які не пройшли офіційний процес метрологічної та медичної сертифікації разом з приладами як єдиної спільної вимірювальною системою «мундштук-прилад» може призводити до систематичних помилок з отриманням помилкового результату тесту.

А тому недотримання вищевказаних вимог може призвести як до епідеміологічних ризиків, так і до ризику некоректної роботи засобів вимірювальної техніки (газоаналізаторів) і фактичних необ'єктивних тестів і, як наслідок, порушення конституційних прав людини.

Висновки. У результаті аналізу зазначених наукових доктрин і норм чинного законодавства України можна прийти до висновку, що не дотримання поліцейськими нормативно-правових процедур, що регламентують використання таких технічних засобів та спеціальних технічних приладів в ході виконання покладених на неї завдань та здійснення повноважень, призводить до визнання здобутих за їх допомогою результатів фіксації правопорушення недопустимим доказом в справі про адміністративне правопорушення, оскільки в ч.3 ст.62 Конституції України чітко зазначено, що обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80732-10#Text> (дата звернення: 08.12.2022).
2. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII / Голос України від 06.08.2015 № 141–142.
3. Інструкції із застосування органами та підрозділами поліції технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, що затверджена Наказом МВС України № 1026 від 18.12.2018 та зареєстрована в Міністерстві юстиції України 11 січня 2019 р. за № 28/32999. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0028-19#Text> (дата звернення: 08.12.2022).
4. Інструкції про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, що затверджена Наказом Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства охорони здоров'я України № 1452/735 від 09.11.2015 року URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1413-15#Text> (дата звернення: 08.12.2022).
5. Застосування органами та підрозділами поліції технічних приладів і технічних засобів фото- і кінозйомки, відеозапису. Аналіз закордонного досвіду : методичні матеріали для працівників підрозділів поліції / [уклад. В.А. Коршенко, М.В. Мордвинцев, Ю.В. Гнусов, В.В. Чумак, В.А. Світличний] ; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Харків, 2020. – 44 с.

6. Науково-практичний коментар розділу IV «Повноваження поліції» та розділу V «Поліцейські заходи» Закону України «Про Національну поліцію» / Т.П. Мінка, Р.В. Миронюк, В.А. Глуховець та ін.; за заг. ред. Т.П. Мінки. Харків: Право, 2016. 178 с.
7. Когут О.В. Проблемні питання Закону України «Про Національну поліцію» / Університетські наукові записки. 2017. № 63. С. 244-258.
8. Безсмертний Е.О. Адміністративно-запобіжні заходи, що застосовуються органами внутрішніх справ: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків: Університет внутрішніх справ, 1997. 155 с.
9. Домброван Н.В., Избаш К.С. Превентивні заходи реагування поліції на правопорушення. Соціально-правові студії. 2020. Випуск 3 (9). С. 84-90.
10. Будь О.А. Характеристика системи превентивних поліцейських заходів крізь призму норм адміністративного законодавства України. Прикарпатський юридичний вісник. URL: http://www.pjv.puoua.od.ua/v3_2018/15.pdf. С. 62-65 (дата звернення 07.12.2022).
11. Справа про адміністративне правопорушення № 346/3940/21. Матеріали Коломийського міськрайонного суду Івано-Франківської області. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/101212990> (дата звернення 07.12.2022).
12. Справа про адміністративне правопорушення №216/5226/16-а. Матеріали Верховного Суду. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/83105370> (дата звернення 07.12.2022).
13. Нормативно-директивні документи МОЗ України. URL: <https://mozdocs.kiev.ua/medvyrob.php> (дата звернення 07.12.2022).
14. Пчелін В.Б. Особливості нормативно-правової регламентації використання поліцейськими спеціальних технічних засобів для проведення огляду на стан алкогольного сп'яніння. Юридичний науковий електронний журнал. № 2/2021. С. 193-195.
15. Про Положення про Державну інспекцію України з питань захисту прав споживачів: Указ Президента України від 13 квітня 2011 р. № 465/2011. Офіційний вісник України. 2011. № 29. Ст. 1271.
16. Справа про адміністративне правопорушення № 759/21201/19. Матеріали Київського апеляційного суду м. Києва. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/87702353> (дата звернення: 08.12.2022).
17. Справа про адміністративне правопорушення № 404/2267/18. Матеріали Бориспільського міськрайонного суду Київської області м. Києва Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/75435494> (дата звернення: 08.12.2022).
18. Справа про адміністративне правопорушення № 520/5569/18. Матеріали Апеляційного суду Одеської області м. Одеси. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/76340998> (дата звернення: 08.12.2022).
19. ДСТУ EN 15964:2018 (EN 15964:2011, IDT) ДСТУ EN 15964:2018 (EN 15964:2011, IDT). <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0404774-18#Text> (дата звернення: 08.12.2022).
20. Белов Д., Громовчук М., Правовий простір держави: конституційно-правовий аспект. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія Право*. 2021. Випуск 66. С. 46-50.
21. Белов Д.М., Громовчук М.В. Система захисту прав і свобод людини і громадянина: доктринальні засади. *Науковий вісник УжНУ. Серія "Право"*. Випуск 42. 2017 р. С. 27-31.
22. Белов Д.М., Сестренікова О., Система захисту прав і свобод людини і громадянина: конституційні засади. *Науковий вісник УжНУ. Серія "Право"*. Випуск № 41. 2016 р. С. 70-74.